
Το αποτέλεσμα της “σύγκρουσης” με τους σιδηροδρομικούς θα επηρεάσει την υπόλοιπη θητεία του Εμμ. Μακρόν

2018/04/06 00:48 στην κατηγορία ΓΝΩΜΗ

Η μεταρρύθμιση της SNCF, της κρατικής εταιρείας σιδηροδρόμων, είναι η πρώτη μεγάλη δοκιμασία του Εμμανουέλ Μακρόν.

Η εισαγωγή του ιδιωτικού τομέα σε μια δημόσια υπηρεσία με τόσο μεγάλη παράδοση ισοδυναμεί με ιεροσυλία. Παραβιάζονται δικαιώματα και προνόμια.

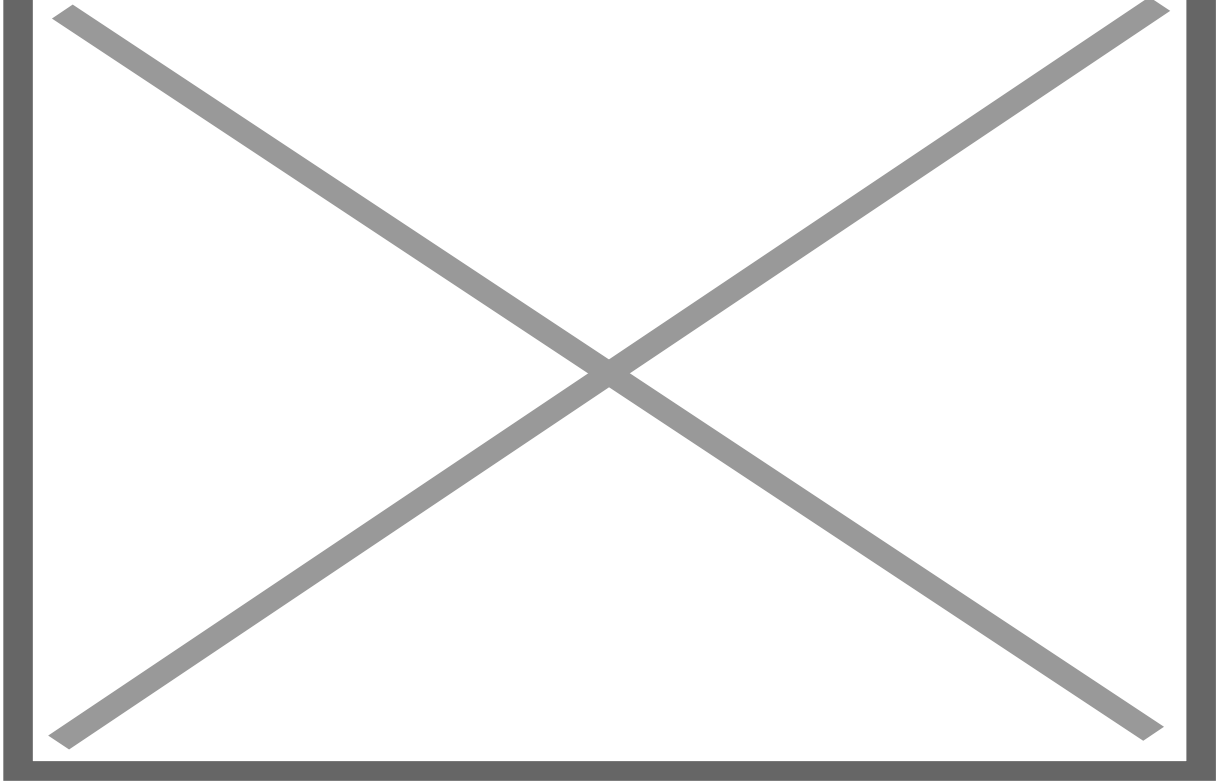
Την αποστολή αυτή την αναλαμβάνει τώρα ένας νέος πρόεδρος που μοιάζει να απολαμβάνει τις συγκρούσεις, ένας ευφυής και δυναμικός πολιτικός σε μια Ευρώπη που έχει στερέψει από πραγματικούς ηγέτες.

Μοναδική εξαίρεση αποτελεί η Άγκελα Μέρκελ, που όμως δεν επιβραβεύτηκε στις τελευταίες εκλογές και σύμφωνα με αρκετούς Γερμανούς παρατηρητές βλέπει τη βασιλεία της να δύει.

Στην πραγματικότητα, ο νεανικός ενθουσιασμός του Μακρόν έχει δώσει ως τώρα πενιχρά αποτελέσματα μετά τη σημαντική νίκη επί του λεπενικού λαϊκισμού. Οι μακρές προσπάθειες για τη συγκρότηση κυβέρνησης στη Γερμανία τον στέρησαν από έναν πολύτιμο εταίρο στην άλλη όχθη του Ρήνου.

Και τώρα τα ευρωπαϊκά του σχέδια εμποδίζονται από το ευρωσκεπτικιστικό κλίμα στην Ιταλία και τη στάση αρκετών χωρών του Βορρά με επικεφαλής την Ολλανδία.

Η σημαντικότερη πρόκληση όμως σε αυτόν τον πρώτο χρόνο της προεδρίας τοποθετείται στο εσωτερικό της χώρας του. Και το αποτέλεσμα θα επηρεάσει την υπόλοιπη θητεία του Μακρόν.

Οι

απεργίες εναντίον της μεταρρύθμισης της SNCF επηρεάζουν τόσο τους εργαζόμενους όσο και την κοινή γνώμη και μπορεί να πλήξουν το μεταρρυθμιστικό προφίλ του Γάλλου προέδρου που είναι αποφασισμένος να «ξεμπλοκάρει» τη γαλλική κοινωνία υιοθετώντας πότε μια δεξιά και πότε μια αριστερή πολιτική.

Αντίθετα με πολλούς από τους προκατόχους του, ο Μακρόν δεν ξέχασε τις υποσχέσεις του. Και σε διάστημα λίγων μηνών κατάφερε να περάσει αρκετές μεταρρυθμίσεις, από την αγορά εργασίας μέχρι τη σχολική ύλη και την επαγγελματική εκπαίδευση. Αλλά με τη μεταρρύθμιση των σιδηροδρόμων τα πράγματα είναι διαφορετικά.

Κανείς δεν έχει ως τώρα κατορθώσει να λυγίσει μια εργατική αριστοκρατία, ιδιαίτερα την κατηγορία των μηχανοδηγών. Όποιος προσπάθησε να αφαιρέσει από τους τελευταίους δικαιώματα και προνόμια αναγκάστηκε να υποχωρήσει.

Μετά τη **μάταιη προσπάθεια του Αλέν Ζιπέ (πρωθυπουργού του Ζακ Σιράκ) το 1995**, κανείς δεν το αποπειράθηκε ξανά.

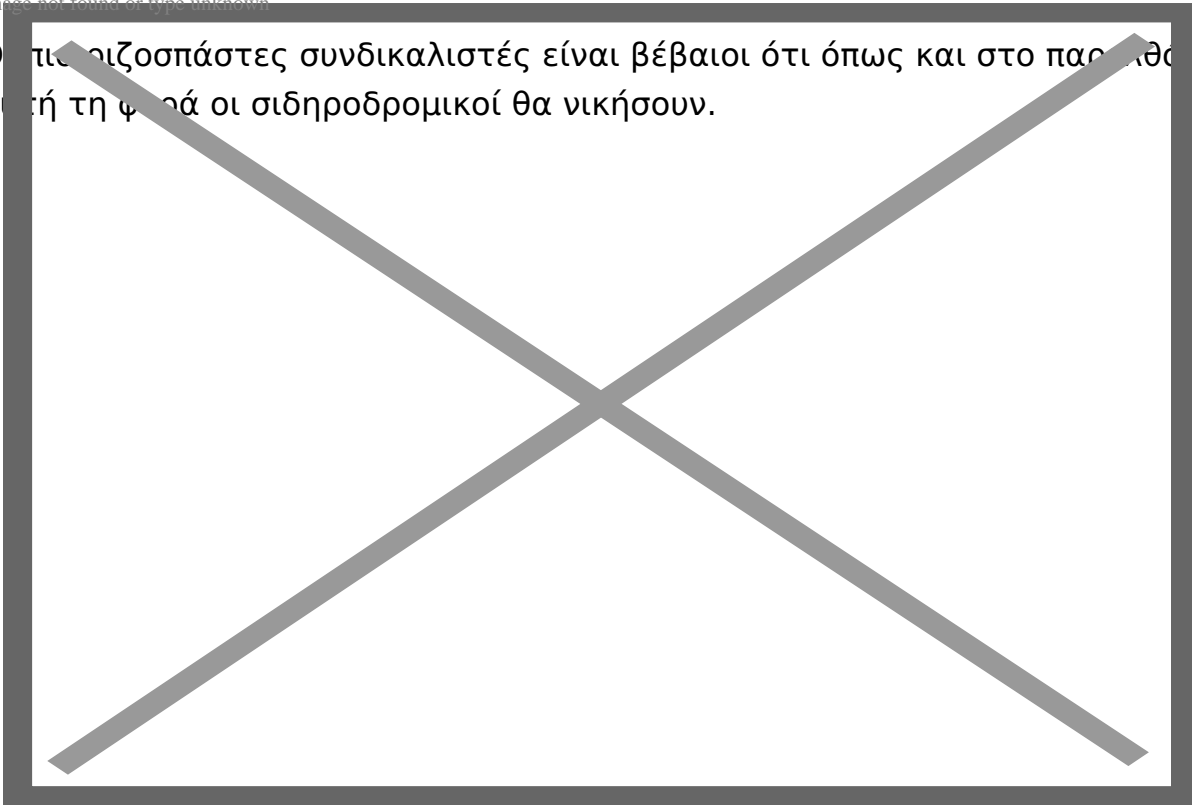
Ο Εμμανουέλ Μακρόν θέλει όμως να τελειώσει με τους σιδηροδρομικούς για να προχωρήσει στα επόμενα μεταρρυθμιστικά του σχέδια, όπως τον εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού. Η κυβέρνηση ποντάρει τώρα στην κόπωση της κοινής γνώμης από τις απεργίες, που θα κρατήσουν τρεις μήνες, μέχρι τις 28 Ιουνίου, με ρυθμό δύο ημέρες απεργίας και πέντε ημέρες εργασίας.

Προς το παρόν, οι υπέρμαχοι των απεργιών αποτελούν μειοψηφία αλλά αυξάνονται:

από 42% έχουν φτάσει στο 46%. Αλλά υπάρχει χρόνος για να αλλάξει η κατάσταση. Ο Μακρόν προσπαθεί να διατηρηθεί σε απόσταση και αφήνει τον πρωθυπουργό να χειριστεί τη διαμάχη. Προς το παρόν η κυβέρνηση δεν έχει κάνει υποχωρήσεις και δηλώνει ότι θα επιμείνει στις θέσεις της με ηρεμία και αποφασιστικότητα.

Image not found or type unknown

Οι πιο ριζοσπάστες συνδικαλιστές είναι βέβαιοι ότι όπως και στο παρελθόν, έτσι και αυτή τη φορά οι σιδηροδρομικοί θα νικήσουν.

Στις

απεργίες άλλωστε λαμβάνουν μέρος, για ώρες ή και για ημέρες, διάφοροι τομείς της γαλλικής κοινωνίας, όπως οι πιλότοι, οι εργάτες της καθαριότητας, οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι στον ενεργειακό τομέα.

Το ποσοστό των σιδηροδρομικών που απέχουν από την εργασία τους έφτασε το 30% με τάση μείωσης, αλλά αυτό που έχει σημασία είναι **η συμμετοχή των μηχανοδηγών, που υπερβαίνει το 75%**. Εκείνοι είναι που προκαλούν την παράλυση. Αποτελούν τον σκληρό πυρήνα, αντιπροσωπεύουν την τελευταία μεγάλη γαλλική συντεχνία, τη μοναδική κατηγορία εργαζομένων που έχει αντισταθεί σε όλες τις μεταρρυθμίσεις και δεν είναι διατεθειμένη να υποχωρήσει τώρα μπροστά σε έναν νεαρό πρόεδρο.

Η μερική ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων είναι δύσκολα αποδεκτή **από μια κατηγορία εργαζομένων όπου η εργασία μεταβιβάζεται από πατέρα σε γιο**. Εξ ου και η απόφαση να παραταθούν οι απεργιακές κινητοποιήσεις μέχρι τα τέλη Ιουνίου.

Ο Εμμανουέλ Μακρόν όμως έχει κι αυτός σύμμαχο τον χρόνο. **Η αλληλεγγύη προς τους απεργούς θα δοκιμαστεί**

σε μια χώρα που θα στερηθεί τις μεταφορές της τόσο κατά τις ημέρες εργασίας, όταν μετακινούνται εκατομμύρια άνδρες και γυναίκες, όσο και τα Σαββατοκύριακα ή τις ημέρες των σχολικών διακοπών.

Μπερνάρντο Βάλι,

αρθρογράφος της Repubblica, αναδημοσίευση από Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων